

Sygn. akt VW 3680/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca SSR Anna Walenciak

Protokolant: sekr.sądowy Kinga Koperska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08 grudnia 2015 roku

sprawy przeciwko **P. M.** s. W. i U. z domu G. ur. (...) w P.

obwinionego o to, że:

w okresie od 01 stycznia 2015 r. do dnia 01.04.2015 r. prowadząc działalność gospodarczą (...) Osobowe z siedzibą w W. wbrew obowiązującemu prawu wyrejestrował z ZUS żonę R. M. oraz syna K. M.,

tj. za wykroczenie z art. 193 pkt 6 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych,

orzeka:

I. obwinionego P. M. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w okresie od 1 stycznia 2015 r. do dnia 1.04.2015 r. prowadząc działalność gospodarczą (...) Osobowe z siedzibą w W. wbrew obowiązującemu prawu wyrejestrował z ZUS – z ubezpieczenia zdrowotnego żonę R. M., tj. za winnego popełnienia wykroczenia z art. 193 pkt 6 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych i za to na podstawie art. 193 pkt 6 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierza obwinionemu karę grzywny w wysokości 1500 (tysiąc pięćset) złotych,

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych kosztów postępowania.

Sygn. akt V W 3680/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od 19 września 1992 r. P. M. i R. M. pozostawali w związku małżeńskim. Z ich małżeństwa urodził się syn K. M., który obecnie ma 21 lat i jest studentem. P. M. prowadził działalność gospodarczą jako taksówkarz. Jego żona przez okres kilkunastu lat zajmowała się prowadzeniem gospodarstwa domowego i wychowywaniem syna, nie pracowała zawodowo. R. M. od marca 2011 r. pobierała zasiłek dla opiekuna w związku z opieką nad swoją niewidomą matką, o czym informowała swojego męża. Od 1999 r. P. M. zgłaszał swoją żonę do ubezpieczenia zdrowotnego w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych. W dniu 17 kwietnia 2007 r. została notarialnie ustanowiona pomiędzy małżonkami P. M. i R. M. rozdzielność majątkowa i dokonano podziału ich majątku wspólnego. W dniu 2 września 2014 r. P. M. złożył pozew rozwodowy w Sądzie Okręgowym w Warszawie i przed w/w Sądem prowadzona była sprawa rozwodowa P. M. i R. M..

Przed datą 1 stycznia 2015 r. R. M. zgłosiła się do komornika w celu wyegzekwowania od swojego męża świadczenia alimentacyjnego na rzecz ich syna.

P. M. z dniem 1 stycznia 2015 r. wyrejestrował swoją żonę R. M., osobę uprawnioną - z ubezpieczenia zdrowotnego w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, pomimo obowiązku zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego członków rodziny.

Decyzją Urzędu Miasta Stołecznego W. – Wydziału Spraw (...) i (...) dla D. O.: Referat Świadczeń Rodzinnych i Funduszu Alimentacyjnego z dnia 5 lutego 2015 r. R. M. została zgłoszona do ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 1 lutego 2015 r.

W okresie od dnia 1 kwietnia 2015 r. do dnia 12 maja 2015 r. działalność gospodarcza prowadzona przez P. M. była zawieszona, w wyniku czego on sam, jak i jego syn zostali wyrejestrowani od 1 maja 2015 r. z ubezpieczenia zdrowotnego. W dniu 12 maja 2015 r. P. M. wznowił prowadzoną działalność gospodarczą i w dniu 2 czerwca 2015 r. dokonał zgłoszenia swojego syna do ubezpieczenia zdrowotnego.

W dniu 18 września 2015 r. zmarła matka R. M. i w związku z tą okolicznością R. M. została pozbawiona zasiłku dla opiekuna.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowych wyjaśnień obwinionego P. M. /k. 17-18, e-protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2015 r. od godz. 00:04:16 do godz. 00:38:10/, zeznań świadka R. M. /k. 5-7, e-protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2015 r. od godz. 00:38:30 do godz. 01:00:55/, a także protokołu przyjęcia zawiadomienia o wykroczeniu /k. 1-3/, pouczenia pokrzywdzonego o uprawnieniach i obowiązkach w sprawach o wykroczenia /k. 4/, pism oskarżycielki posiłkowej R. M. /k. 10-11, 15/, pisma z Narodowego Funduszu Zdrowia /k. 12-13/, pisma z Urzędu Miasta Stołecznego W. /k. 14, 52/, pisma z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych /k. 16/, aktu notarialnego /k. 20-22/, oświadczenia oskarżycielki posiłkowej R. M. /k. 27-28/, zgłoszenia danych o członkach rodziny dla celów ubezpieczenia zdrowotnego /k. 47/, zaświadczenia oraz pisma z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych /k. 48-49/, potwierdzenia przyjęcia wniosku o wpis do (...) /k. 50-51/.

Składając wyjaśnienia w postępowaniu wyjaśniającym obwiniony P. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Obwiniony przyznał, że w dniu 1 stycznia 2015 r. wyrejestrował swoją żonę R. M., wskazując jednak, że uczynił to po otrzymaniu informacji w czasie rozprawy rozwodowej w dniu 19 listopada 2014 r. (sygn. (...)), że jego żona otrzymuje dodatek pielęgnacyjny w wysokości 520 zł z uwagi na opiekowanie się swoją matką, w związku z czym odprowadzane są z tego tytułu składki ZUS i przysługuje jej opieka medyczna. Obwiniony wyjaśnił również, że w związku z powyższymi ustaleniami przeprowadził on rozmowę z pracownikiem Urzędu Gminy W. O., która wypłaca wskazane świadczenia i pracownik w/w urzędu poinformował go o tym, że od kwoty, którą uzyskuje jego żona w ramach dodatku pielęgnacyjnego odprowadzane są składki zdrowotne ZUS. Podkreślił on również, że udał się także do oddziału ZUS przy (...)w W., gdzie uzyskał informację, że świadczenia w postaci dodatku pielęgnacyjnego są traktowane jako wynagrodzenie za pracę i Urząd Gminy D. O. odprowadza składki ZUS, w związku z czym nie ma potrzeby, aby odprowadzał on te same składki. Obwiniony P. M. wyjaśnił również, że po uzyskaniu wskazanych informacji w dniu 1 stycznia 2015 r. wyrejestrował swoją żonę. Wyjaśnił on również, że w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 1 kwietnia 2015 r. nie wyrejestrował swojego syna z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz, że jego syn był przez cały ten czas zarejestrowany w tym okresie. Wyjaśnił on także, że jedynie w okresie od 1 kwietnia 2015 r. do 12 maja 2015 r., gdy prowadzona przez niego działalność gospodarcza była zawieszona, nie odprowadzał on składek ZUS na siebie i syna. Podkreślił on nadto, że wraz ze swoją żoną w dniu 17 kwietnia 2007 r. dokonali oni notarialnie rozdzielności majątkowej oraz sporządzili intercyzę. /k. 17-18 wyjaśnienia obwinionego P. M. /

Składając wyjaśnienia przed Sądem obwiniony P. M. przyznał się częściowo do zarzucanego mu czynu, wskazując, że faktycznie w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 13 maja 2015 r. wyrejestrował z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych swoją żonę. Podkreślił on jednak, że w tym samym czasie przez okres ponad jednego miesiąca prowadzona przez niego działalność gospodarcza była zawieszona. Obwiniony zaprzeczył jednocześnie, aby wyrejestrował osobiście swojego syna, podnosząc, że osoby, które były przez niego dopisane, do prowadzonej przez

nego działalności gospodarczej, były razem z nim automatycznie wyrejestrowane, gdy w okresie od 1 kwietnia do 13 maja jego działalność gospodarcza była zawieszona i w momencie, gdy ponownie otworzył on działalność gospodarczą w związku z podjęciem przez niego pracy taksówkarza, jego syn od dnia 13 maja został przez niego osobiście zarejestrowany i od dnia 13 maja posiada on świadczenia. Obwiniony nie był w stanie podać czy został wezwany w formie pisemnej przez ZUS o konieczności przywrócenia syna do ubezpieczenia. Wskazał on jednak, że powodem tego, że ubezpieczył swojego syna był jego obowiązek i że poczuwa się do tego, że jego syn przez czas zawieszenia przez niego działalności gospodarczej nie był zarejestrowany w okresie 1 kwiecień – 12 maja, w wyniku czego w okresie od 1 do 13 maja nie posiadał żadnych świadczeń. Obwiniony wyjaśnił, że aby odwieść działalność gospodarczą, należy udać się jedynie do wydziału działalności gospodarczej w Urzędzie Gminy U. w ciągu 10 dni i w przypadku, gdy do powyższej działalności gospodarczej jest dopisana jeszcze inna osoba, to wówczas należy udać się do oddziału ZUS, lecz nie trzeba czynić tego niezwłocznie. Obwiniony zaprzeczył, aby w okresie zawieszenia działalności gospodarczej świadczył jakiegokolwiek usługi, wskazując, że swoje usługi świadczył w tym czasie jedynie jego kolega. Jednocześnie zaprzeczył on, aby rozmawiał ze swoją żoną w dniu 13 maja. Obwiniony podkreślił również, że od 13 maja zarejestrowana jest ponownie jego żona. Wskazał on bowiem, że zarejestrował swoją żonę po uzyskaniu informacji na ostatniej rozprawie rozwodowej, że jego teściowa nie żyje. Podał on nadto, że wcześniej, przed pierwszą rozprawą rozwodową w 2014 r. dowiedział się, że jego żona uzyskuje dodatek pielęgnacyjny, dlatego też po jednej z rozpraw rozwodowych udał się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, gdzie uzyskał informację, że zgodnie z ustawą jego żona nie może być w dwóch miejscach zarejestrowana i dlatego też od 1 stycznia 2015 r., tj. po kilku miesiącach od uzyskania powyższych informacji do 1 kwietnia, gdy zawiesił on swoją działalność gospodarczą, wyrejestrował on swoją żonę. Obwiniony wyjaśnił, że nie informował pracowników ZUS o tym, że jest on skonfliktowany ze swoją żoną oraz, że rozwód nie jest jeszcze prawomocny. Obwiniony zaprzeczył jednocześnie, aby udał się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych po interwencji oskarżycielki posiłkowej. Obwiniony podkreślił, że nie uzyskał w formie pisemnej pouczenia o wskazywanych przez niego przepisach. Wskazał on również, że uzyskał telefonicznie informacje z (...) D., że musi on wyrejestrować swoją żonę. Nie potrafił on jednak wskazać osoby, która przekazała mu powyższe informacje ani określić czasu, w których uzyskał on w/w informacje. Obwiniony podkreślił, że wyrejestrował swoją żonę po uzyskaniu powyższych informacji i w przypadku jego złej woli, zrobiłby to wcześniej.

Obwiniony przyznał, że podczas spotkania u Komornika w dniu 5 maja 2015 r. oświadczył, że utrzymuje się z prowadzenia działalności gospodarczej i asesor komornicza na podstawie numeru NIP ustaliła wówczas, że prowadzona przez niego działalność gospodarcza została zawieszona. Obwiniony wyjaśnił, że w czasie, gdy prowadzona przez niego działalność gospodarcza była zawieszona poszukiwał pracy za granicą, pomagali mu również rodzice i wyjeżdżał weekendowo.

Obwiniony przyznał on także, że nie informował syna i małżonki o tym, że zostali oni wyrejestrowani, wskazując, że osobiście syna nie wyrejestrowywał oraz, że nie posiadał wówczas informacji, że jest on zobowiązany poinformować listem poleconym o tym swoją małżonkę. Przyznał on również, że w styczniu kontaktowała się z nim pełnomocnik jego żony, która nakazała mu zarejestrować jego małżonkę do ubezpieczenia. Podkreślił on przy tym, że interwencja pełnomocnik jego żony nie przyczyniła się do zmiany jego stanowiska w sprawie wyrejestrowania jego żony, gdyż trzymał się on wytycznych które uzyskał w ZUS i Urzędzie D../e-protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2015 r. od godz. 00:04:16 do godz. 00:38:10 wyjaśnienia obwinionego P. M./

P. M. ma 46 lat. Z zawodu jest mechanikiem samochodowym, obecnie pracuje jako taksówkarz, uzyskuje dochód w wysokości 5000 zł brutto. Jest żonaty, ma jedno małoletnie dziecko oraz pełnoletniego syna. Jest zobowiązany do płacenia alimentów w wysokości 500 i 1000 zł. Nie był karany sędownie. Nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo. /e-protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2015 r. od godz. 00:00:45 do godz. 00:03:33 wyjaśnienia obwinionego P. M./

Sąd zważył, co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia obwinionego, co do wskazywanych przez niego okresów, w których wyrejestrowani byli z ubezpieczenia zdrowotnego w ZUS jego żona R. M. oraz syn K. M.. Za wiarygodne należało

uznać także wyjaśnienia obwinionego w zakresie, w jakim wskazywał on, że jego syn został wyrejestrowany z ubezpieczenia zdrowotnego, gdy zawiesił on (obwiniony) prowadzoną działalność gospodarczą, a także w zakresie, w jakim wskazywał on, że zarejestrował swojego syna do ubezpieczenia zdrowotnego, gdy odwiesił on działalność gospodarczą oraz potwierdził, że nie informował syna i małżonki o tym, że zostali oni wyrejestrowani. Wskazane wyjaśnienia obwinionego były logiczne i spójne, a także zgodne z zebraną w sprawie dokumentacją.

Jednocześnie Sąd uznał za niewiarygodne i nielogiczne wyjaśnienia obwinionego w zakresie, w jakim wskazywał on, że wyrejestrował on swoją żonę z ubezpieczenia zdrowotnego w ZUS na podstawie informacji uzyskanych w oddziale ZUS i w Urzędzie D.. Brak jest podstaw do uznania za wiarygodne twierdzeń obwinionego – który nie jest w stanie podać z kim rozmawiał konkretnie – że urzędnicy w ZUS i w Urzędzie D. podali obwinionemu nieprawdę na temat przepisów prawnych dotyczących obowiązków wyrejestrowania członka rodziny z ubezpieczenia zdrowotnego, po to by wprowadzić go w błąd. Obwiniony w złożonych wyjaśnieniach nie potrafił podać żadnych informacji na temat osób, które przekazały mu powyższe informacje oraz podać daty uzyskania tych informacji. Uwadze Sądu nie umknęła również okoliczność, że przed datą wyrejestrowania jego żony z ubezpieczenia zdrowotnego w ZUS, obwiniony uzyskał informację o skierowaniu przez jego żonę sprawy dotyczącej zaległych alimentów – należnych od obwinionego, do Komornika, Sąd ocenił, że okoliczności te były towarzyszące podjęciu przez obwinionego decyzji o wyrejestrowaniu żony z ZUS – ubezpieczenia zdrowotnego, wbrew prawu.

Za niewiarygodne należy uznać także te wyjaśnienia obwinionego, w których podawał on, że w czasie, gdy nie prowadził działalności gospodarczej, to nie wykonywał żadnych usług. Wskazać należy, że z wiarygodnych zeznań oskarżycielki posiłkowej wynika, że w okresie od 1 kwietnia do 11 maja widziała ona, że obwiniony świadczył usługi taksówkowe i w dniu 13 maja zrobiła zdjęcie obwinionemu, który pod jednym z hoteli oczekiwał na klienta. Podnieść należy, że w tym samym dniu 13 maja obwiniony wznowił prowadzoną działalność gospodarczą – tj. udał się do urzędu i złożył oświadczenie w tym zakresie, miało to miejsce właśnie w dniu, gdy jak wynika z zeznań oskarżycielki posiłkowej, obwiniony zorientował się, że został zauważony przez oskarżycielkę posiłkowa w czasie gdy mimo zawieszenia działalności, świadczył usługę. Sąd uznał za niewiarygodne również te wyjaśnienia obwinionego, w których wskazywał, że o uzyskaniu przez jego żonę dodatku pielęgnacyjnego dowiedział się przed pierwszą rozprawą rozwodową w 2014 r. Z wiarygodnych wyjaśnień jego żony wynika bowiem, że w 2011 r. otrzymała ona dodatek pielęgnacyjny w związku z opieką nad swoją matką i obwiniony wiedział o tym w trakcie małżeństwa, Sąd ocenił brak podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań żony obwinionego we wskazanym zakresie, zgodnych z doświadczeniem życiowym.

Za niewiarygodne należy uznać także te wyjaśnienia obwinionego, w których podawał on, że przyczyną zarejestrowania jego żony było uzyskanie przez niego informacji dotyczącej śmierci jego teściowej. Wskazać należy, że oskarżycielka posiłkowa została przywrócona do ubezpieczenia zdrowotnego w ZUS z dniem 13 maja 2015 r., natomiast jak wynika z wiarygodnych zeznań oskarżycielki posiłkowej, jej matka zmarła w dniu 18 września 2015 r.

Sąd w całości uznał za wiarygodne zeznania oskarżycielki posiłkowej i przyjął je za podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Zważyć należy, iż R. M. zeznawała spójnie i logicznie. Jej zeznania były konsekwentne i nie zawierały sprzeczności, były rzetelne, zgodne z całym wiarygodnym materiałem dowodowym. Wiarygodny dowód w sprawie stanowiły ponadto ujawnione na rozprawie dokumenty, ich treści nie budziły wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy ani nie były kwestionowane przez strony.

P. M. stanął przed zarzutem popełnienia czynu określonego w art. 193 pkt 6 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. W myśl tego przepisu, karze grzywny podlega ten, kto będąc ubezpieczonym, nie informuje podmiotu właściwego do dokonania zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego o okolicznościach powodujących konieczność zgłoszenia lub wyrejestrowania członka rodziny.

W myśl art. 67 ust. 1 powołanej ustawy, obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego uważa się za spełniony po zgłoszeniu do ubezpieczenia zdrowotnego osoby podlegającej temu obowiązkowi zgodnie z przepisami art. 74-76 oraz opłaceniu składki w terminie i na zasadach określonych w ustawie. Zgodnie zaś z art. 67 ust. 3 powołanej ustawy, osoba podlegająca obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego ma obowiązek zgłosić do ubezpieczenia zdrowotnego

członków rodziny, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 5 i 6. Osoby, które nie zgłaszają się do ubezpieczenia zdrowotnego same, informują podmiot właściwy do dokonania zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego o członkach rodziny podlegających zgłoszeniu do ubezpieczenia zdrowotnego, w terminie 7 dni od dnia zaistnienia okoliczności powodujących konieczność dokonania zgłoszenia. Członkowie rodziny uzyskują prawo do świadczeń opieki zdrowotnej od dnia zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego.

Do objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym członka rodziny wystarczające jest zgłoszenie przez jedną osobę podlegającą obowiązkowi ubezpieczenia. Zgłoszenie takie jest przekazywane do ZUS przez płatnika składek. Na płatniku składek ciąży obowiązek zgłaszania do ubezpieczenia zdrowotnego lub wyrejestrowania z tego ubezpieczenia członków rodziny osoby ubezpieczonej.

Zgodnie z art. 5 pkt 3 powołanej ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, za członka rodziny – m.in. do celów ubezpieczenia zdrowotnego - uważa się:

a) dziecko własne, dziecko małżonka, dziecko przysposobione, wnuka albo dziecko obce, dla którego ustanowiono opiekę, albo dziecko obce w ramach rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka, do ukończenia przez nie 18 lat, a jeżeli uczy się dalej w szkole, zakładzie kształcenia nauczycieli, uczelni lub jednostce naukowej prowadzącej studia doktoranckie - do ukończenia 26 lat, natomiast jeżeli posiada orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności lub inne traktowane na równi - bez ograniczenia wieku,

b) małżonka,

c) wstępnych pozostających z ubezpieczonym we wspólnym gospodarstwie domowym.

Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego członka rodziny powstaje jeżeli: nie podlega on obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z własnego tytułu lub nie jest on osobą uprawnioną do świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w zakresie udzielania rzeczowych świadczeń zdrowotnych.

Zgodnie z art. 76a ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, osoba, w stosunku do której wygasł tytuł do objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym, podlega wyrejestrowaniu z tego tytułu wraz z członkami rodziny. Osoba podlegająca obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego, która zgłosiła do Funduszu członków rodziny, jest obowiązana poinformować podmiot właściwy do dokonania wyrejestrowania o okolicznościach powodujących konieczność ich wyrejestrowania z ubezpieczenia zdrowotnego, w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tych okoliczności. Wyrejestrowania z ubezpieczenia zdrowotnego dokonuje podmiot właściwy do dokonania zgłoszenia.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że P. M. w okresie od 1 stycznia 2015 r. do dnia 1 kwietnia 2015 r. prowadząc działalność gospodarczą (...) Osobowe z siedzibą w W. wbrew obowiązującemu prawu wyrejestrował z ZUS – z ubezpieczenia zdrowotnego swoją żonę R. M.. Obwiniony potwierdził powyższą okoliczność w złożonych wyjaśnieniach. Potwierdziła ją również w złożonych zeznaniach oskarżycielka posiłkowa.

Sąd miał na uwadze fakt, że oskarżycielka posiłkowa R. M. od marca 2011 r. pobierała zasiłek stały dla opiekuna w związku z opieką nad swoją niewidomą matką. W myśl art. 66 ust. 1 pkt 28b ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby pobierające zasiłek dla opiekuna, przyznany na podstawie przepisów o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów, niepodlegające obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu.

R. M. była zgłoszona do ubezpieczenia zdrowotnego w ZUS przez swojego męża P. M. prowadzącego działalność gospodarczą, który jako małżonek był zobowiązany do zgłoszenia do powyższego świadczenia swojej żony i z tego tytułu R. M. posiadała ubezpieczenie zdrowotne, następnie został przez męża wbrew art. 193 pkt 6 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, wyrejestrowana.

Jednocześnie wskazać należy, że zgodnie z obowiązującymi przepisami, osoba prowadząca działalność gospodarczą podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania jej wykonywania, z wyłączeniem okresu, na który prowadzenie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Zawieszenie prowadzonej działalności gospodarczej powoduje ustanie obowiązku ubezpieczeń w okresie od dnia, w którym nastąpiło rozpoczęcie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej. Ubezpieczeniom tym przedsiębiorca nie będzie podlegał aż do dnia poprzedzającego dzień wznowienia tej działalności. W czasie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorca nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom i nie ma też obowiązku opłacania składek.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że syn obwinionego został wyrejestrowany z ubezpieczenia zdrowotnego w ZUS w okresie od dnia 1 kwietnia 2015 r.. Z uwagi na to, że od dnia 1 kwietnia 2015 r. działalność gospodarcza prowadzona przez obwinionego była zawieszona, ZUS dokonał wyrejestrowania jego syna K. M. – członka rodziny przedsiębiorcy, wcześniej zgłoszonego do ubezpieczenia zdrowotnego. W związku z powyższym P. M. nie dokonał samodzielnie wyrejestrowania z ZUS – z ubezpieczenia zdrowotnego swojego syna i wyrejestrowanie syna w okresie objętym zarzutem nie było wynikiem popełnienia wykroczenia przez obwinionego, a jedynie konsekwencja zawieszenia działalności.

Przechodząc do rozważań w kwestii strony podmiotowej zarzuczonego wykroczenia, całość okoliczności sprawy wskazuje na to, że obwiniony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. W toku trwania sprawy rozwodowej oraz po skierowaniu przeciwko niemu sprawy o zaległości alimentacyjne wobec syna do Komornika, obwiniony w okresie od 1 stycznia 2015 r. do dnia 1.04.2015 r. prowadząc działalność gospodarczą (...) Osobowe z siedzibą w W. wbrew obowiązującemu prawu wyrejestrował z ZUS – z ubezpieczenia zdrowotnego żonę R. M..

Nie budzi również wątpliwości wina obwinionego. W chwili popełnienia czynu obwiniony był osobą dojrzałą życiowo i w pełni poczytalną oraz nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca jego winę. Wymierzając karę Sąd zbadał również warunki osobiste i majątkowe obwinionego, jego stosunki rodzinne, a także sposób życia przed popełnieniem wykroczenia. Obwiniony nie był dotychczas karany, co Sąd potraktował jako okoliczność łagodzącą.

Dokonując wymiaru kary, Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 33 k.w. Wymierzając obwinionemu karę grzywny w wysokości 1500 złotych, Sąd baczyl by dolegliwość tej kary była adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także dyrektywę prewencji generalnej w zakresie kształtowania świadomości społecznej. Mając na uwadze treść art. 47 § 6 k.w., Sąd doszedł do wniosku, że stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego obwinionemu był wysoki, bowiem zachowanie obwinionego spowodowało, że żona obwinionego, z winy obwinionego, wbrew prawu, narażona została na pozbawienie ubezpieczenia zdrowotnego, w tym bezpłatnej pomocy i opieki lekarskiej, co powodowało realne i poważne naruszenie sytuacji życiowej żony obwinionego i dodatkowo wprowadzenie stanu, pozbawiającego żonę obwinionego poczucia bezpieczeństwa w zakresie możliwości leczenia się i korzystania ze świadczeń zdrowotnych i to w warunkach własnej trudnej sytuacji materialnej, a także narażenie na ponoszenie ewentualnych kosztów, w przypadku zaistnienia konieczności skorzystania z opieki zdrowotnej.

W ocenie Sądu orzeczona kara skłoni obwinionego do potrzebnej refleksji nad swoim postępowaniem, dobitnie uświadomi mu naganność zaprezentowanej postawy wobec żony, z którą jest w toku postępowania rozwodowego. Kara w ocenie Sądu będzie adekwatna do wysokiej szkodliwości społecznej czynu P. M. i będzie stanowiła odpowiednią dolegliwość, powstrzymującą obwinionego od popełnienia podobnego wykroczenia w przyszłości i uświadamiającą obwinionemu, że sprawcy wykroczeń muszą liczyć się z odpowiednimi konsekwencjami swoich sprzecznych z prawem działań.

O zryczałtowanych wydatkach postępowania oraz o opłacie Sąd orzekł na podstawie art. 118 § 1 kpw w zw. z § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia i art. 119 kpw w zw. z art. 3 ust. 1 i art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach

karnych. Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane koszty postępowania w wysokości 100 zł i wymierzył mu opłatę w wysokości 150 zł, stanowiącą równowartość 10 % orzeczonej kary grzywny.